

Skatteministeriet

19. august 2020
J.nr. 2020 - 6748

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 591 af 10. august 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Morten Bødskov

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for de nugældende regler vedrørende skattefri kørselsgodtgørelse og baggrunden for, at der er lavet disse regler forholdt til reglerne om befodringsfradrag?

Svar

Reglerne om skattefri befodringsgodtgørelse er fastsat i ligningslovens § 9, stk. 4, jf. § 9 B, mens reglerne om befodringsfradrag er fastsat i ligningslovens § 9 C.

Efter reglerne om skattefri befodringsgodtgørelse skal en arbejdsgivers udbetaling af godtgørelse for *erhvervsmaessige befodringsudgifter* til en lønmodtager ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis godtgørelserne ikke overstiger satser, der er fastsat af Skatterådet. Godtgørelsen skal dog medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Udbetaling af skattefri befodringsgodtgørelse forudsætter endvidere, at arbejdsgiveren fører kontrol med kørslen.

Ligningslovens § 9 B fastlægger via objektive kriterier, hvad der er *erhvervsmaessig befodrning*. Der er tale om befodrning mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 dage inden for de forudgående 12 måneder, befodrning mellem arbejdspladser og befodrning inden for samme arbejdsplads. Satserne efter ligningslovens § 9 B udgør i 2020 3,52 kr. pr. km til og med 20.000 km årligt og herefter 1,96 pr. km for kørsel i egen bil eller motorcykel.

Hvis arbejdsgiveren ikke udbetaler befodringsgodtgørelse, kan lønmodtagere alene foretage fradrag efter ligningslovens § 9 C. Satserne efter ligningslovens § 9 C er i 2020 1,96 kr. pr. km for kørsel mellem 24 og 120 km dagligt og 0,98 pr. km for kørsel dagligt herudover. Der gælder særlige regler for personer med bopæl i visse yderkommuner og øer og personer med lav indkomst. Lønmodtagere, der i forbindelse med kundeopsøgende aktiviteter afholder udgifter til befodrning, der vedrører flere arbejdsgivere på én gang, kan dog fratække befodringsudgifter med satserne efter § 9 B.

Selvstændigt erhvervsdrivende kan fradrage udgifter til erhvervsmaessig befodrning enten med de faktisk afholdte udgifter eller med satserne i ligningslovens § 9 B. Hvis virksomhedsordningen anvendes, kan reglerne om skattefri godtgørelse anvendes.

De nuværende regler om skattefri godtgørelse for erhvervsmaessig befodrning blev indført i forbindelse med skattereformen i 1993. Det fremgår af forarbejderne, at reglerne bygger på Betænkning nr. 1224/1991 fra Udvalget vedrørende forbedring af befodringsfradragsreglerne og de overvejelser, der er anført i betænkningen.

Baggrunden for reglerne skal bl.a. findes i et grundsynspunkt om, at udgifter til befodrning, der foretages i arbejdsgiverens interesse, principielt bør være uden skattemæssig betydning for lønmodtageren.

Den valgte godtgørelsesmodel bygger således på princippet om, at sådanne omkostninger bør være den ansatte uvedkommende, og at det bør være et anliggende mellem arbejdsgiver og arbejdstager at friholde sidstnævnte fra disse udgifter. Samtidig har forenklingssynet talt imod en særskilt fradragsret for lønmodtagere ved siden af godtgørelsesmuligheden - udover det almindelige befodringsfradrag i ligningslovens § 9 C.